

32008L0006

27.2.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 52/3

DIREKTIVA 2008/6/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 20. veljače 2008.****o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u
Zajednici**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2., članke 55. i 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Vijeće je u Odluci od 7. veljače 1994. o razvoju poštanskih usluga u Zajednici ⁽⁴⁾ kao jedan od glavnih ciljeva poštanske politike Zajednice označilo usklađivanje postupnog, nadziranog otvaranja tržišta tržišnom natjecanju s uravnoteženim jamstvom pružanja jedinstvene usluge.

⁽¹⁾ SL C 168, 20.7.2007., str. 74.

⁽²⁾ SL C 197, 24.8.2007., str. 37. Mišljenje doneseno nakon neobveznog savjetovanja.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 11. srpnja 2007. (još uvijek nije objavljeno u Službenom listu) i Zajedničko stajalište Vijeća od 8. studenoga 2007. (SL C 307 E, 18.12.2007., str. 22.) i Stajalište Europskog parlamenta od 31. siječnja 2008.

⁽⁴⁾ SL C 48, 16.2.1994., str. 3.

(2) Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga ⁽⁵⁾ uspostavlja se regulatorni okvir za poštanski sektor na razini Zajednice, uključujući mjere kako bi se jamčile univerzalne usluge i utvrdio najveći broj poštanskih usluga koje države članice mogu rezervirati za pružatelje univerzalne usluge, s ciljem održavanja univerzalne usluge, koja bi se postupno i u značajnoj mjeri smanjivala, te vremenski raspored za donošenje odluka o daljnjem otvaranju tržišta za uspostavljane unutarnjeg tržišta poštanskih usluga.

(3) U članku 16. Ugovora ističe se položaj koji imaju usluge od općega gospodarskog značaja u okviru zajedničkih vrijednosti Europske unije, kao i njihova uloga u promicanju socijalne i teritorijalne kohezije. Potrebno je voditi računa da se takve usluge obavljaju na temelju načela i uvjeta koji omogućavaju ispunjavanje njihovih zadataka.

(4) Pozitivna uloga koju imaju usluge općega gospodarskoga interesa bila je naglašena u posebnom izdanju Eurobarometra 219 iz listopada 2005. godine u kojem je bilo navedeno da se od svih usluga općega gospodarskoga interesa koje su u uporabi, prema mišljenju korisnika diljem EU-a, najviše cijene poštanske usluge, u vezi s čime je 77 % ispitanika odgovorilo pozitivno.

(5) Poštanske usluge temeljni su instrument komunikacije i razmjene informacija, one imaju značajnu ulogu u dostizanju ciljeva socijalne, ekonomske i teritorijalne kohezije u Uniji. Poštanske mreže imaju posebne teritorijalne i socijalne dimenzije, koje omogućavaju jedinstveni pristup bitnim lokalnim uslugama.

⁽⁵⁾ SL L 15, 21.1.1998., str. 14. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

- (6) Mjere u području poštanskih usluga morale bi se poduzimati tako da se kao cilj dostignu zadaci Zajednice u skladu s člankom 2. Ugovora, kao što su poticanje skladnog, uravnoteženog i trajnog razvoja gospodarskih djelatnosti, visokog stupnja zaposlenosti i socijalne zaštite, trajnog i neinflatornog rasta, visokog stupanja konkurentnosti i konvergencije gospodarskih učinaka, podizanja razine i kvalitete življenja, gospodarske i socijalne kohezije te solidarnosti među državama članicama.
- (7) Europska su poštanska tržišta zbog razvoja koji su prouzročili tehnički napredak, deregulacija i posljedično veća konkurentnost, posljednjih godina doživjela korjenite promjene. Zbog globalizacije potrebno je preuzeti proaktivni i prema razvoju usmjeren pristup kako ne bi državljanima Unije uskratili povlastice koje nose takve promjene.
- (8) Europsko vijeće je u zaključcima u vezi sa srednjoročnim pregledom Lisabonske strategije od 22. i 23. ožujka 2005. ponovno istaknulo važnost dovršenja formiranja unutarnjeg tržišta kao instrumenta za poticanje rasta i stvaranja većeg broja i boljih radnih mjesta te važnu ulogu koju moraju imati učinkovite usluge općega gospodarskog značaja u konkurentnom i dinamičnom gospodarstvu. Ti se zaključci još uvijek primjenjuju za poštanska usluge, koje su poseban instrument komunikacije, trgovine te socijalne i teritorijalne kohezije.
- (9) Odlukom Europskog parlamenta od 2. veljače 2006. o primjeni Direktive o poštanskim uslugama ⁽¹⁾ istaknuo se socijalni i gospodarski značaj učinkovitih poštanskih usluga te njihova posebna uloga u okviru Lisabonske strategije, te navela da su do sada poduzete mjere reforme dovele do značajnog pozitivnog razvoja u poštanskom sektoru, zajedno s većom kvalitetom, većom učinkovitošću i boljom usmjerenosti na korisnika. U svojoj Rezoluciji Europski je parlament pozvao Komisiju, s obzirom na ponekad izrazito različiti razvoj u državama članicama u području univerzalne usluge, da se pri izvođenju buduće studije usmjeri posebno na kvalitetu pružene univerzalne usluge i njezino buduće financiranje te da u okviru te studije predloži njezino određenje, područje primjene i odgovarajuće financiranje.
- (10) U skladu s Direktivom 97/67/EZ izvedena je studija o mogućnostima koja je za svaku državu članicu ocijenila utjecaj potpunog formiranja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici 2009. godine na univerzalne usluge. Komisija je također izvršila temeljiti pregled poštanskog sektora u Zajednici uključujući izvršavanje studija o gospodarskom, društvenom i tehnološkom razvoju u sektoru, te se opširno posavjetovala sa zainteresiranim stranama.
- (11) Studija o mogućnostima navodi da se postizanje osnovnog cilja osiguranja trajnog pružanja univerzalne usluge, koji je usklađen sa standardnom kvalitetom, kojeg su države članice odredile u skladu s Direktivom 97/67/EZ, može osigurati na području cijele Zajednice do 2009. bez potrebe za rezerviranim područjem.
- (12) Postupno otvaranje poštanskog tržišta tržišnom natjecanju dalo je pružateljima univerzalne usluge dovoljno vremena za uvođenje mjera moderniziranja i restrukturiranja koje su potrebne da se osigura dugoročno preživljavanje u novim tržišnim uvjetima, pored toga omogućilo je državama članicama da prilagode svoje regulativne sustave otvorenijem tržištu. Države članice mogu iskoristiti priliku koju im nudi razdoblje prenošenja i vrijeme koje je potrebno za uvođenje učinkovitog tržišnog natjecanja kako bi nastavile s daljnjom modernizacijom i restrukturiranjem pružatelja univerzalne usluge, ako je potrebno.
- (13) Studija o mogućnostima otkriva da rezervirano područje više ne bi smjelo biti povlašteno rješenje za financiranje univerzalne usluge. Ta procjena uzima u obzir interes Zajednice i njezinih država članica kod formiranja unutarnjeg tržišta, njegovog potencijala rasta, zapošljavanja kao i osiguravanja dostupnosti učinkovite usluge od općega gospodarskoga značaja za sve korisnike. Zato je primjereno da se potvrdi zadnji rok za potpuno formiranje unutrašnjeg tržišta poštanskih usluga.
- (14) U poštanskom je sektoru veliki broj pokretača promjena, prije svega potražnja i promjenjive potrebe korisnika, organizacijske promjene, automatizacija i uvođenje novih tehnologija, zamjenjivanje starih novim elektroničkim sredstvima komunikacije i otvaranje tržišta. Pružatelji poštanskih usluga mogu, kako bi udovoljili uvjetima tržišnog natjecanja te novim zahtjevima potrošača i osigurali nove izvore financiranja, proširiti svoje djelatnosti pružanjem usluga elektroničkog poslovanja ili drugih usluga informacijskog društva.

⁽¹⁾ SL C 288 E, 25.11.2006., str. 77.

- (15) Pružatelji poštanskih usluga, uključujući izvođače koji su određeni za pružanje univerzalne usluge, se potiču na poboljšanje učinkovitosti, nastale iz novih izazova tržišnog natjecanja (kao što su digitalizacija i elektroničke komunikacije), koji se razlikuju od tradicionalnih poštanskih usluga, a to će samo po sebi doprinijeti velikom jačanju tržišnog natjecanja.
- (16) Potpuno bi otvaranje tržišta pomoglo proširivanju cjelokupne veličine poštanskog tržišta. Također bi pomoglo daljnjem podržavanju trajnog održivog zapošljavanja kod pružatelja univerzalne poštanske usluge te omogućilo stvaranje novih radnih mjesta kod drugih operatora, novih članova i povezanih gospodarskih sektora. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje sposobnost država članica da zakonski uredi uvjete zapošljavanja u sektoru poštanskih usluga, što ne bi smjelo dovesti do nepoštenog tržišnog natjecanja. Kod pripremanja otvaranja poštanskog tržišta potrebno je uzeti u obzir socijalna pitanja.
- (17) Prijevoz se kao samostalna usluga ne bi smio smatrati poštanskom uslugom. Direktna pošta, koja sadržava isključivo promidžbeni, marketinški ili reklamni materijal koji sadrži jednaku poruku, osim imena primatelja, adrese i identifikacijskog broja, može se smatrati korepondencijom.
- (18) Pored toga povećana bi konkurentnost trebala omogućiti povezanost poštanskog sektora s drugim načinima komunikacije te poboljšati kvalitetu usluga za sve zahtjevnije korisnike.
- (19) Ruralna poštanska mreža, između ostalih i u gorskim i otočkim regijama, ima posebnu ulogu u integraciji poslovanja u nacionalno/globalno gospodarstvo i u očuvanju kohezije u socijalnom smislu i u smislu zapošljavanja. Pored toga, pošte u ruralnim područjima u udaljenijim regijama mogu osigurati infrastrukturnu mrežu za pristup novim elektroničkim komunikacijskim uslugama.
- (20) Razvoji na susjednim komunikacijskim tržištima imali su različit utjecaj u različitim regijama Zajednice i na različite segmente populacije te na korištenje poštanskih usluga. Potrebno je očuvati teritorijalnu i socijalnu koheziju te, uzimajući u obzir da države članice mogu prilagoditi neke karakteristike određene usluge lokalnoj potražnji, korištenjem sredstava koja su utvrđena u Direktivi 97/67/EZ, potrebno je u potpunosti održati univerzalnu uslugu i s njom povezane zahtjeve u vezi kvalitete, utvrđene u Direktivi 97/67/EZ. U skladu s dosadašnjom praksom potrebno je objasniti da bi države članice morale omogućiti prikupljanje i dostavu pošte samo u radne dane u tjednu, koji nisu određeni nacionalnim zakonodavstvom, a ne na državne blagdane. Kako bi se osiguralo da otvaranje tržišta koristi svim korisnicima, posebno potrošačima te manjim i srednjim poduzetnicima, države bi članice trebale nadgledati i nadzirati razvoj tržišta. Trebale bi poduzeti potrebne regulatorne mjere, koje su dostupne u skladu s Direktivom 97/67/EZ, kako bi se osiguralo da dostupnost poštanskih usluga nastavi zadovoljavati potrebe korisnika uključujući, ako je to potrebno, osiguravanje najmanjeg broja usluga na istoj točki pristupa, te posebno odgovarajuću gustoću točaka pristupa poštanskim uslugama u ruralnim i udaljenim regijama.
- (21) Univerzalna usluga u načelu jamči jedno prikupljanje i jednu dostavu na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe svaki radni dan, također u udaljenim ili slabo naseljenim područjima.
- (22) Pružanje visokokvalitetne poštanske usluge značajno doprinosi ostvarivanju cilja socijalne i teritorijalne kohezije. E-poslovanje pogotovo nudi udaljenim i slabo naseljenim područjima nove prilike za sudjelovanje u gospodarskom životu, za koji je pružanje kvalitetnih poštanskih usluga važan preduvjet.
- (23) Direktivom 97/67/EZ utvrđuje se povlaštenost pružanja univerzalne usluge imenovanjem pružatelja univerzalne usluge. Države članice mogu zahtijevati da se univerzalna usluga pruža na cijelom državnom području. Veće tržišno natjecanje i izbor znači da bi države članice trebale imati veću fleksibilnost pri utvrđivanju najučinkovitijih i najprimjerenijih mehanizama kojima se jamči univerzalna usluga, u isto vrijeme uzimajući u obzir načela nepristranosti, transparentnosti, nediskriminacije, proporcionalnosti i najmanjeg narušavanja tržišta, koje je potrebno kako bi se osiguralo slobodno pružanje poštanskih usluga na unutarnjem tržištu. Države članice mogu primjenjivati jedan ili kombinaciju sljedećih mehanizama: pružanje univerzalne usluge od strane tržišnih sila, imenovanje jednog ili nekoliko poduzeća za određivanje različitih elementa univerzalne usluge ili pokrivanje različitih dijelova državnog područja i javne nabave usluga.

Kada država članica odluči imenovati jedno ili više poduzeća za pružanje univerzalne usluge ili njezinih različitih dijelova, potrebno je osigurati da standarde kvalitete, značajne za univerzalne usluge, ispunjavaju na transparentan i proporcionalan način i drugi pružatelji univerzalne usluge. Ako država članica imenuje više od jednog poduzeća, trebala bi osigurati da ne dođe do preklapanja obveza univerzalne usluge.

(24) Važno je da su korisnici potpuno upoznati s pruženim univerzalnim uslugama i da su pružatelji poštanskih usluga upoznati s pravima i obvezama izvođača univerzalne usluge. Države članice morale bi osigurati da korisnici ostanu potpuno upoznati sa značajkama i dostupnosti pojedinih usluga koje se pružaju. Države članice morale bi osigurati da su sve te informacije dostupne. Međutim, potrebno je, u skladu s većom fleksibilnošću koja je dana državama članicama kako bi se osiguralo pružanje univerzalne usluge na druge načine, osim imenovanjem izvođača univerzalne usluge, državama članicama omogućiti fleksibilnost u odlučivanju o tome kako će te informacije biti dostupne javnosti.

(25) U svjetlu izvršenih studija i s ciljem otvaranja svih mogućnosti unutarnjeg tržišta poštanskih usluga, potrebno je prekinuti korištenje rezerviranog područja i posebnih prava kao načina osiguravanja financiranja univerzalne usluge.

(26) Vanjsko će financiranje preostalih neto troškova univerzalne usluge možda još uvijek biti potrebno za pojedine države članice. Zato je potrebno detaljno objasniti druge mogućnosti koje su na raspolaganju kako bi se osiguralo financiranje univerzalne usluge, u mjeri, koja je potrebna i odgovarajuće utemeljena, a državama članicama prepustiti izbor mehanizama financiranja koji će se koristiti. Ove druge mogućnosti uključuju korištenje postupaka javne nabave, koji su u skladu s direktivama o javnoj nabavi, natjecateljski dijalog ili pregovarački postupci s ili bez objave poziva na nadmetanje, te uvijek kada obveze univerzalne usluge uzrokuju neto troškove univerzalne usluge i predstavljaju nepravedan teret za imenovanog pružatelja univerzalne usluge, javna naknada i podjela troškova između pružatelja usluge

i/ili korisnika na transparentan način doprinosima u kompenzacijski fond. Države članice mogu koristiti druga sredstva financiranja, koja dopušta pravo Zajednice, kao što je odlučivanje, kada je i ako je to potrebno, da se dobitak koji proizlazi iz drugih djelatnosti pružatelja univerzalne usluge izvan područja primjene univerzalne usluge, u cijelosti ili djelomično namjeni financiranju neto troškova univerzalne usluge, ako je to u skladu s Ugovorom. Ne dovodeći u pitanje obvezu države članice da se pridržava pravila o državnoj pomoći iz Ugovora, uključujući posebne zahtjeve obavješćivanja, države članice mogu obavijestiti Komisiju o korištenim mehanizmima financiranja za pokrivanje mogućih neto troškova univerzalne usluge, koji bi se morao prikazati u redovnom izvješću o primjeni Direktive 97/67/EZ, koje Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijecu.

(27) Od pružatelja poštanskih usluga može se zahtijevati da doprinose financiranju univerzalne usluge, kada je predviđen kompenzacijski fond. Kako bi se odredilo od kojeg se poduzeća može zahtijevati da doprinose kompenzacijskom fondu, države članice trebale bi razmotriti je li moguće usluge, koje nude takva poduzeća sa stajališta korisnika, smatrati uslugama koje su u okviru univerzalne usluge, s obzirom da su u velikoj mjeri međusobno zamjenjive s univerzalnom uslugom, uzimajući u obzir značajke usluga, uključujući značajke dodane vrijednosti, te njihove predviđene uporabe i cijene. Nije nužno da te usluge pokriju sve značajke univerzalne usluge kao što su dnevna dostava ili potpuna pokrivenost države.

(28) Kako bi se pri utvrđivanju doprinosa za troškove pružanja univerzalne usluge u državi članici poštovalo načelo proporcionalnosti, koje zahtijevaju ta poduzeća, države članice trebale bi koristiti transparentna i nediskriminacijska mjerila, kao što je na primjer udio tih poduzeća u aktivnostima koje spadaju u područje primjene univerzalne usluge u toj državi članici. Države članice mogu od izvođača, koji moraju doprinostiti u kompenzacijski fond, zahtijevati uvođenje odgovarajućeg odvajanja računovodstva kako bi se osigurao rad fonda.

- (29) Kako je potrebno je da se načela transparentnosti, nediskriminacije i proporcionalnosti iz Direktive 97/67/EZ primjenjuju za sve mehanizme financiranja, sve odluke na tom području potrebno je temeljiti na transparentnim, nepristranim i provjerljivim mjerilima. Posebno je potrebno izračunati, pod nadzorom državnog regulatornog tijela, neto troškove univerzalne usluge kao razliku između neto troškova za imenovanog pružatelja univerzalne usluge, ako posluje pod obvezom univerzalne usluge i ako ne posluje pod obvezama univerzalne usluge. Izračun bi trebao uzeti u obzir sve druge važne elemente, uključujući moguće tržišne koristi, koje ima pružatelj poštanskih usluga, imenovan za pružanje univerzalne usluge, pravo na opravdan dobitak i mogućnostima za isplativost troškova.
- (30) U slučajevima kada se države članice odluče da će javnosti na njihovom državnom području biti dostupne dodatne ili dopunske usluge, osim usluga koje se odnose na obveze univerzalne usluge, kako su određene ovom Direktivom, kao što su dostava mirovina i poštanskih naloga u ruralnim područjima, za te se usluge ne bi smjeli koristiti kompenzacijski mehanizmi koji zahtijevaju doprinose određenih poduzeća. Države članice mogu prema potrebi i u skladu s pravilima o državnoj pomoći iz Ugovora odobriti financiranje dodatnih ili dopunskih usluga. Osim u slučaju pružatelja univerzalne usluge, dozvola ne bi smjela biti uvjet za obveze pružanja takvih dodatnih usluga.
- (31) Potrebno je omogućiti državama članicama koje su pristupile Uniji nakon stupanja na snagu Direktive 2002/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u vezi s daljnjim otvaranjem tržišta poštanskih usluga u Zajednici⁽¹⁾, koje su se pri prilagođavanju njihovih poštanskih tržišta možda suočile s određenim teškoćama zbog pridruživanja procesu reforme poštanskih usluga u kasnoj fazi, te određene države članice koje su slabo naseljene i ograničene zemljopisne veličine, koje imaju posebne značajke specifične za poštanske usluge; ili s posebno teškom topografijom, s velikim brojem otoka mogućnost odgađanja roka provedbe ove Direktive na ograničeno vremensko razdoblje, kako bi se nastavilo s rezerviranjem usluge za njihovog(-e) pružatelja(-e) univerzalne usluge o kojima je potrebno obavijestiti Komisiju. Uzimajući u obzir iznimnu prirodu te mogućnosti također je potrebno da se državama članicama, koje su u cijelosti otvorile svoja tržišta, unutar navedenog ograničenog vremenskog razdoblja i ograničenog broja dopusti da monopolima koji djeluju u drugim državama članicama ne izdaju ovlaštenja za djelovanje na njezinom državnom području.
- (32) Komisija bi trebala državama članicama osigurati pomoć kod različitih aspekata provedbe ove Direktive, uključujući izračun svih neto troškova. Suradnja između nacionalnih regulatornih tijela na daljnjem razvoju standarda i smjernica u tom području trebala bi doprinijeti usklađenoj primjeni ove Direktive.
- (33) Državama članicama trebalo bi dopustiti korištenje općih ovlaštenja i pojedinačnih dozvola, kad god je to opravdano i proporcionalno s ciljem. Međutim, kako je naglašeno u Trećem izvješću o primjeni Direktive 97/67/EZ, potrebno je daljnje usklađivanje uvjeta, koji se mogu uvesti s namjerom smanjivanja neopravdanih ograničavanja pružanja usluga na unutarnjem tržištu. U tom smislu, države članice mogu, na primjer, dopustiti pružatelju poštanskih usluga da izabere između obveza pružanja usluga ili financijskog doprinosa za troškove te usluge, koju pruža drugi pružatelj, ali više ne bi smio nametati istodobno zahtjeve za doprinos mehanizmu dijeljenja i obveze univerzalne usluge ili kvalitete koje imaju istu namjenu. Također je potrebno razjasniti da neke odredbe o općim ovlaštenjima i izdavanju dozvola ne bi smjele vrijediti za imenovane pružatelje univerzalne usluge.
- (34) U okolišu, gdje nekoliko poštanskih poduzeća pruža usluge na području univerzalne usluge, potrebno je zbog promicanja učinkovitog tržišnog natjecanja zahtijevati da sve države članice ocijene je li potrebno da se pojedini elementi poštanske infrastrukture ili određene usluge, koje općenito pružaju pružatelji univerzalne usluge, učine dostupnim drugim pružateljima, koji nude slične usluge i/ili zaštite svi korisnici tako što se osigura kvaliteta cjelokupne poštanske usluge. Tamo gdje postoji više pružatelja univerzalne usluge s područnim poštanskim mrežama, države članice trebale bi također ocijeniti i prema potrebi osigurati njihovo međusobno usklađeno djelovanje, kako bi se omogućio hitan prijevoz poštanskih pošiljki. Ako se pravni položaj i položaj na tržištu tih elemenata ili usluga u državama članicama razlikuje, potrebno je zahtijevati od država članica da donesu odluke na temelju dostavljenih informacija o potrebi, opsegu i izboru regulatornog instrumenta, uključujući dijeljenje troškova, ako je to potrebno. Ova odredba ne utječe na pravo država članica da poduzmu mjere kako bi se osigurao pristup poštanskoj mreži poštovanjem načela transparentnosti i nediskriminacije.

⁽¹⁾ SL L 176, 5.7.2002., str. 21.

- (35) Države članice bi morale osigurati da pružatelji poštanskih usluga pri obradi osobnih podataka u skladu s Direktivom 97/67/EZ primjenjuju odredbe Zajednice i nacionalne odredbe o zaštiti osobnih podataka, posebno odredbe iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ⁽¹⁾.
- (36) Odredbe ove Direktive ne bi smjele dovoditi u pitanje nacionalne odredbe kojima se uređuju uvjeti izvlaštenja za organiziranje pružanja univerzalne usluge.
- (37) Kad se uzme u obzir važnost poštanskih usluga za slijepu i slabovidne osobe, potrebno je utvrditi da otvaranje tržišta ne bi utjecalo na stalnu ponudu pružatelja univerzalne usluge određenih besplatnih usluga za slijepu i slabovidne osobe, a koje su uvele države članice u skladu s važećim međunarodnim obvezama.
- (38) U potpuno konkurentnom okolišu važno je, kako za financijsku ravnotežu univerzalne usluge tako i za ograničavanje narušavanja tržišta, da se od načela po kojem cijene odražavaju uobičajene tržišne uvjete i troškove odstupa jedino u svrhu zaštite javnog interesa. Ovaj bi se cilj bi morao postići daljnjim omogućavanjem državama članicama da zadrže stalne tarife za jedinstvenu poštansku tarifu za pojedinačnu poštu, uslugu, koju potrošači, uključujući mala i srednja poduzeća, najviše koriste. Države članice mogu održati stalne/nepromjenljive tarife i za neke druge poštanske pošiljke kao što su časopisi i knjige kako bi se zaštitio opći javni interes, kao što je pristup kulturi, osiguravajući tako sudjelovanje u demokratskom društvu (sloboda tiska) ili regionalnoj i socijalnoj koheziji.
- (39) Za pružanje usluga za sve korisnike, uključujući poduzeća, pošiljatelji masovne pošte i konsolidirane pošte različitih korisnika, pružatelji univerzalne usluge, u skladu s načelom troškovne usmjerenosti, mogu uživati veću prilagodljivost tarifnih uvjeta. Kod utvrđivanja tarifi potrebno je uzeti u obzir troškove do kojih nije došlo kod standardnih usluga koje pokrivaju cjelokupnu ponudu prikupljanja, razvrstavanja, prijevoza i dostave pojedinačnih poštanskih pošiljki.
- (40) S obzirom na nacionalne posebnosti koje se uzimaju u obzir kod uređivanja uvjeta, u skladu s kojima mora djelovati postojeći pružatelj usluge u potpunom konkurentnom okolišu, potrebno je omogućiti državama članicama slobodu u odlučivanju kako najbolje nadzirati unakrsno subvencioniranje.
- (41) Zbog prijelaza na potpuno konkurentno tržište, te kako bi se spriječio negativni utjecaj unakrsnog subvencioniranja na tržišno natjecanje, potrebno je prvo zahtijevati da države članice zadrže obvezu pružatelja univerzalne usluge u vezi vođenja odvojenih i transparentnih računovodstava, ovisno o potrebnim prilagodbama.
- Ova bi obveza morala nacionalnim regulatornim tijelima, tijelima nadležnima za tržišno natjecanje, i Komisiji dostaviti potrebne informacije za donošenje odluka u vezi s univerzalnom uslugom, te za nadziranje poštenih tržišnih uvjeta, sve dok tržišno natjecanje ne postane učinkovito. Suradnja između nacionalnih regulatornih tijela na daljnjem razvoju standarda i smjernica na tom području trebala bi doprinijeti usklađenoj primjeni tih pravila.
- Vođenje odvojenog i transparentnog računovodstva trebalo bi državama članicama i njihovim nacionalnim regulatornim tijelima dati dovoljno detaljne računovodstvene informacije za:
- donošenje odluka u vezi s univerzalnom uslugom,
 - uvodne podatke pri određivanju uzrokuju li propisane obveze univerzalne usluge neto troškove i predstavljaju li za pružatelja univerzalne usluge nepravedan financijski teret,
 - jamstvo da su tarife koje se primjenjuju za univerzalnu uslugu u skladu s tarifnim načelima, kako su utvrđeni u ovoj Direktivi,
 - osiguravanje poštovanja načela terminalnih troškova, kako su utvrđeni u ovoj Direktivi; i
 - nadzor poštenih tržišnih uvjeta, sve dok se ne ostvari učinkovito tržišno natjecanje.

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003.

- (42) Potrebno je u skladu s postojećim pravilima na drugim područjima i u svrhu povećanja zaštite proširiti primjenu minimalnih načela u vezi žalbenih postupaka tako da se ne primjenjuju samo na pružatelja(-e) univerzalne usluge. Za veću učinkovitost sporazumnog rješavanja potrošačkih sporova potrebno je poticati postupak postizanja dogovora izvan suda, kako je to utvrđeno u Preporukama Komisije 98/257/EZ od 30. ožujka 1998. o načelima primjenljivima na tijela odgovorna za izvansudsku nagodbu kod potrošačkih sporova ⁽¹⁾, i u Preporuci Komisije 2001/310/EZ od 4. travnja 2001. o načelima izvansudskih tijela koja su uključena u sporazumno rješavanje potrošačkih sporova ⁽²⁾. Interesu potrošača također bi koristilo poboljšano međusobno usklađeno djelovanje između operatora, koje proizlazi iz dostupnosti određenih elemenata infrastrukture i usluga, te zahtjeva za suradnjom između nacionalnih regulatornih tijela i tijela za zaštitu potrošača.

Kako bi države članice zaštitile interes korisnika usluga kod krađe, gubitka ili oštećenja poštanske pošiljke, morale bi uvesti, ako je to utemeljeno, sustav za povrat i/ili odštetu.

- (43) Direktivom 97/67/EZ utvrđeno je da je potrebno donijeti određene mjere u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.
- (44) Odluka 1999/468/EZ je bila izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ kojom je uveden regulatorni postupak s kontrolom za donošenje mjera općeg područja primjene koje su namijenjene izmjenama elemenata temeljnog akta koji nisu ključni, donesenog u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora, između ostalog brisanjem nekih od tih elemenata ili dopunjavanjem akta dodavanjem novih odredaba koje nisu ključne.
- (45) Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlasti za donošenje mjera u vezi budućih prilagodbi kvalitete usluge tehničkom napretku i novim kretanjima na tržištu te standardiziranim uvjetima za nezavisni nadzor i/ili pružanje usluga od strane vanjskih tijela. S obzirom da su navedene mjere općeg područja primjene i da su namijenjene
- izmjeni odredaba koje nisu ključne Direktive 97/67/EZ, između ostalog njezinom izmjenom novim odredbama koje nisu ključne, potrebno ih je donijeti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (46) Odbor koji pomaže Komisiji u skladu s Direktivom 97/67/EZ morao bi slijediti razvoj u pružanju univerzalne usluge u državama članicama.
- (47) Uloga nacionalnih regulatornih tijela vjerojatno će ostati odlučujuća, posebno u onim državama članicama u kojima još uvijek nije dovršen prijelaz na tržišno natjecanje. U skladu s načelom odvajanja regulatornih i operativnih funkcija, države članice bi morale jamčiti nezavisnost nacionalnih regulatornih tijela i tako osigurati nepristranost njihovih odluka. Taj zahtjev za nezavisnosti ne dovodi u pitanje institucionalnu autonomiju i ustavne obveze država članica niti načelo neutralnosti u vezi s pravilima u državama članicama o upravljanju sustavima vlasništva imovine iz članka 295. Ugovora. Nacionalna regulatorna tijela morala bi za izvršavanje svojih dužnosti imati na raspolaganju sva potrebna sredstva u pogledu osoblja, stručnosti i financijskih sredstava.
- (48) Zbog čestog uključivanja različitih nacionalnih tijela u izvršavanju regulatornih funkcija potrebno je uvesti transparentnost u izvršavanju dužnosti i zahtijevati da različita tijela, odgovorna za uređivanje sektora, primjenu pravila tržišnog natjecanja i za potrošačka pitanja, surađuju kako bi osigurali učinkovito izvođenje svojih dužnosti.
- (49) Svaka stranka za koju vrijedi odluka nacionalnog regulatornog tijela trebala bi imati pravo žalbe tijelu koje je nezavisno od nacionalnog regulatornog tijela. To tijelo može biti sud. Ovaj žalbeni postupak ne dovodi u pitanje podjelu nadležnosti u okviru pravosudnih sustava pojedinačnih država niti prava, koja imaju pravne ili fizičke osobe u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Do okončanja tih postupaka postoji potreba da se osigura privremena pravomoćnost nacionalnih regulatornih tijela kako bi se jamčila pravna sigurnost i sigurnost na tržištu.

⁽¹⁾ SL L 115, 17.4.1998., str. 31.

⁽²⁾ SL L 109, 19.4.2001., str. 56.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

- (50) Nacionalna regulatorna tijela trebala bi, kada je to potrebno, pri izvršavanju svojih dužnosti u skladu s Direktivom 97/67/EZ surađivati s drugim regulatornim tijelima država članica i s Komisijom. To bi ubrzalo razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga i pomoglo da se u svim državama članicama osigura dosljedna primjena odredaba navedene Direktive, posebno na područjima, gdje nacionalno zakonodavstvo pri provedbi zakona Zajednice nacionalnim regulatornim tijelima daje značajno diskrecijsko pravo u primjeni odgovarajućih pravila. Ta bi se suradnja mogla između ostalog dogoditi u Odboru koji u skladu s ovom Direktivom pomaže Komisiji ili u skupini koju sastavljaju europska regulatorna tijela. Države članice morale bi odlučiti koja tijela su nacionalna regulatorna tijela radi primjene navedene Direktive.
- (51) Nacionalna regulatorna tijela trebala bi za učinkovito izvršavanje svojih dužnosti prikupiti informacije od igrača na tržištu. Zahtjevi za informacijama trebali bi biti proporcionalni i ne bi smjeli nametnuti nepotreban teret za poduzeća. Takve bi informacije možda trebala prikupiti i Komisija kako bi mogla ispuniti svoje obveze u skladu sa zakonodavstvom Zajednice. Primatelj informacija trebao bi jamčiti njihovu tajnost u skladu s pravilima koja su na snazi.
- (52) Kako bi Europski parlament i Vijeće bili obaviješteni o razvoju unutarnjeg tržišta poštanskih usluga, Komisija mora tim institucijama redovito podnositi izvješća o primjeni Direktive 97/67/EZ.
- (53) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje zakon o radu, a to je svaka zakonska ili ugovorna odredba u vezi s uvjetima zapošljavanja, radnim uvjetima uključujući sigurnost i zaštitu na radu i odnos između poslodavaca i radnika, koji države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koji je usklađen sa zakonodavstvom Zajednice. Ova Direktiva također ne utječe na zakone o socijalnoj sigurnosti država članica. Kada je potrebno, države članice mogu u svojim postupcima izdavanja dozvola poštovati radne uvjete, u skladu s načelima o transparentnosti i proporcionalnosti.
- (54) Države članice morale bi uspostaviti dovoljan broj točki pristupa kako bi zadovoljile potrebe korisnika u ruralnim i slabo naseljenim područjima. Države članice trebale bi osigurati potrebnu gustoću točki pristupa na tim područjima za ispunjavanje obveza univerzalne usluge.
- (55) Kako bi se očuvao okvir za uređenje poštanskog sektora potrebno je izbrisati datum prestanka važenja Direktive 97/67/EZ. Odredbe koje nisu izmijenjene ovom Direktivom nastavljaju se provoditi. Usluge koje države članice mogu dalje rezervirati tijekom razdoblja provedbe utvrđene su u Direktivi 97/67/EZ.
- (56) S obzirom da ciljeve ove Direktive, ostvarivanje unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice, osiguravanje zajedničke razine univerzalne usluge za sve korisnike i utvrđivanje usklađenih načela za reguliranje poštanskih usluga, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se, zbog opsega i učinaka predloženih mjera, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelima supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (57) Direktivu 97/67/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (58) Ova je Direktiva u skladu s drugim instrumentima Zajednice u vezi s uslugama. U slučaju sukoba odredaba ove Direktive s odredbama drugog instrumenta Zajednice, posebno Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu⁽¹⁾, odredbe ove Direktive prevladavaju i one se u cijelosti primjenjuju na poštanski sektor.
- (59) Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje primjena pravila o tržišnom natjecanju i jednostavnim pravilima o tržišnom natjecanju i o slobodnom pružanju Usluga iz Ugovora. Ako mehanizmi financiranja poštanskih usluga uključuju pomoć od strane države članice ili iz izvora državne pomoći u bilo kojem obliku u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora, ova Direktiva ne dovodi u pitanje obvezu države članice o poštovanju pravila o državnoj pomoći iz Ugovora.

⁽¹⁾ SL L 376, 27.12.2006., str. 36.

(60) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu ⁽¹⁾ države članice se potiču da za svoje potrebe i u interesu Zajednice sastave i objave vlastite tablice koje, kolikogod je to moguće, prikazuju korelacije između ove Direktive i mjera za prijenos u nacionalno pravo,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 97/67/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Ova Direktiva donosi skupna pravila o:

- uvjetima koji uređuju pružanje poštanskih usluga,
- pružanju univerzalne poštanske usluge u Zajednici,
- financiranju univerzalne usluge u skladu s uvjetima koji jamče stalno pružanje takvih usluga,
- tarifnim načelima i transparentnosti računovodstava o pružanju univerzalne usluge,
- utvrđivanju standarda kvalitete za pružanje univerzalne usluge i uspostavljanju sustava, koji bi osigurao usklađenost s tim standardima,
- usklađivanje tehničkih standarda,
- osnivanje nezavisnih državnih regulatornih tijela.”

2. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. poštanske usluge: usluge koje uključuju prikupljanje, razvrstavanje, prijevoz i dostavu poštanskih pošiljaka;”;

(b) umeće se sljedeća točka:

„1.a pružatelj poštanskih usluga: poduzeće koje pruža jednu ili više poštanskih usluga;”;

(c) u točki 2. riječi „javna poštanska mreža” zamjenjuju se riječima „poštanska mreža”;

(d) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. pristupne točke: fizički objekti, poštanske sandučiće osigurane za javnost na javnim prometnicama ili u prostorijama pružatelja poštanske usluge gdje pošiljatelji mogu poštanske pošiljke predati u poštansku mrežu;”;

(e) točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. poštarina: cijena koju pružatelj poštanskih usluga naplaćuje za poštanske usluge;”;

(f) točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. poštanska pošiljka: pošiljka, adresirana u konačnom obliku u kakvom je pružatelj poštanske usluge treba uručiti. Pored pošiljki korespondencije takve pošiljke uključuju na primjer knjige, kataloge, časopise, periodični tisak i poštanske pakete s malom ili bez komercijalne vrijednosti;”;

(g) točka 8. se briše;

(h) točka 12. se briše;

(i) točka 13. zamjenjuje se sljedećim:

„13. pružatelj univerzalne usluge: državni ili privatni pružatelj poštanskih usluga koji pruža univerzalnu poštansku uslugu ili njezine dijelove u državi članici, čiji je identitet u skladu s člankom 4. prijavljen Komisiji;”;

⁽¹⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

(j) točka 14. zamjenjuje se sljedećim:

„14. ovlaštenja: sva odobrenja kojima se utvrđuju prava i obveze specifične za poštanski sektor, a kojima se poduzećima omogućuje pružanje poštanskih usluga te, prema potrebi, uspostava i/ili korištenje poštanskih mreža za pružanje tih usluga u obliku općeg ovlaštenja ili pojedinačne dozvole, kako je niže određeno:

— ‚opće ovlaštenje‘: ovlaštenje, bez obzira na to je li uređeno „klasnom dozvolom” ili općim zakonom, i bez obzira traži li takva regulativa postupak registracije ili prijave, a za koju dotično poduzeće ne treba pribaviti nikakvu izričitu odluku nacionalnog regulatornog tijela prije realizacije prava koja proistječu iz takvog ovlaštenja,

— ‚pojedinačna dozvola‘: ovlaštenje koje izdaje nacionalno regulatorno tijelo koje pružatelju poštanskih usluga daje posebna prava, odnosno kojim se tome poduzeću utvrđuju posebne obveze kojima se dopunjuje opća obveza, pri čemu to poduzeće nema pravo realizacije dotičnih prava dok ne dobije odluku nacionalnog regulatornog tijela;”

(k) točka 17. zamjenjuje se sljedećim:

„17. korisnik: svaka pravna ili fizička osoba koja koristi poštanske usluge, kao pošiljatelj ili prima-telj poštanske pošiljke;”

(l) točka 19. zamjenjuje se sljedećim:

„19. osnovni zahtjevi: opći negospodarski razlozi koji mogu potaknuti državu članicu da odredi uvjete za isporuku poštanskih usluga. Ti razlozi su povjerljivost prepiske, sigurnost mreže u vezi s prijevozom opasnog tereta, poštovanje uvjeta zapošljavanja i programa socijalne sigurnosti koji su utvrđeni zakonima, uredbama, odredbama i/ili kolektivnim ugovorima o kojima je postignut

dogovor između nacionalnih socijalnih partnera u skladu sa zakonom Zajednice i nacionalnim zakonom, te kada je to opravdano, zaštita podataka, zaštita okoliša i regionalno planiranje. Tajnost podataka može uključivati tajnost osobnih podataka, povjerljivost prenesene ili pohranjene informacije i zaštitu privatnosti;”

(m) dodaje se sljedeća točka:

„20. usluge pružene po jedinstvenoj tarifi: poštanske usluge za koje je tarifa utvrđena općim uvjetima pružatelja univerzalne usluge.”

3. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) prvi podstavak stavka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da je univerzalna usluga zajamčena najmanje pet radnih dana u tjednu, osim u prilikama ili zemljopisnim uvjetima koji se smatraju izvanrednima i da uključuje najmanje:

— jedno prikupljanje,

— jednu dostavu na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe, ili iznimno, pod uvjetima, koje je odredilo nacionalno regulatorno tijelo, jedna dostava na određeno mjesto.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nacionalna regulatorna tijela mogu povećati ograničenje težine poštanskih paketa univerzalne usluge koja obuhvaća pakete čija težina ne prelazi 20 kilograma i može utvrditi posebne aranžmane za dostavu od vrata do vrata takvih paketa.

Bez obzira na ograničenja težine univerzalne usluge koja obuhvaća pakete, a koje utvrđuje država članica, države članice moraju osigurati da su poštanski paketi koji su primljeni iz drugih država članica i koji teže do 20 kilograma dostavljeni unutar njihovog područja.”;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Minimalne i maksimalne dimenzije zadanih poštanskih pošiljaka jednake su onima utvrđenima u odgovarajućim odredbama koje je donijela Svjetska poštanska unija.”

4. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Svaka država članica osigurava pružanje univerzalne usluge i izvješćuje Komisiju o mjerama koje je donijela kako bi ispunila tu obvezu. Odbor iz članka 21. potrebno je obavijestiti o mjerama koje su države članice donijele kako bi osigurale pružanje univerzalne usluge.

2. Države članice mogu imenovati jedno ili više poduzeća kao pružatelje univerzalne usluge kako bi se pokrilo cijelo nacionalno područje. Države članice mogu odrediti različita poduzeća za pružanje različitih elemenata univerzalne usluge i/ili pokrivanje različitih dijelova nacionalnog područja. Pri tome će, u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, odlučiti o obvezama i pravima pružatelja koja su im dodijeljena i objaviti te obveze i prava. Države članice moraju poduzeti mjere kako bi se osiguralo da se uvjeti pod kojima se povjeravaju određene univerzalne usluge temelje na načelima transparentnosti, nediskriminacije i proporcionalnosti, te na taj način jamče nastavak pružanja univerzalne usluge, uzimajući u obzir važnu ulogu koju ona ima u socijalnoj i teritorijalnoj koheziji.

Države članice obavijestit će Komisiju o identitetu imenovanoga(-ih) pružatelja univerzalne usluge. Imenovanje pružatelja univerzalne usluge ovisi o periodičkom pregledu i provjeri da su u skladu s uvjetima i načelima iz ovog članka. Države članice trebaju osigurati da to imenovanje traje dovoljno dugo za povrat investicije.”

5. Stavak 2. članka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odredbe stavka 1. ne isključuju mjere koje države članice poduzimaju u skladu sa zahtjevima o javnom interesu koje priznaje Ugovor, posebno njegovi članci 30. i 46.

koji se odnose između ostalog na javni moral, javnu sigurnost, uključujući kriminalističke istrage i javni interes.”

6. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Države članice trebaju poduzeti mjere kako bi osigurale da su korisnicima i pružateljima poštanskih usluga redovito na raspolaganju dovoljno detaljne i ažurne informacije o pojedinim segmentima ponuđenih univerzalnih usluga s posebnim navođenjem općih uvjeta pristupa tim uslugama, cijena i razini standarda kvalitete. Te se informacije objavljuju u odgovarajućem obliku.

Države članice izvješćuju Komisiju o načinu na koji će se informacije koje se objavljuju u skladu s prvim stavkom staviti na raspolaganje.”

7. Naslov poglavlja 3. zamjenjuje se sljedećim:

„**Financiranje univerzalne usluge**”.

8. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

1. Države članice ne odobravaju, niti održavaju na snazi ekskluzivna ili posebna prava za uspostavljanje i pružanje poštanskih usluga. Države članice mogu financirati pružanje univerzalne usluge u skladu s jednim ili više sredstava iz stavaka 2., 3. i 4., ili u skladu s nekim drugim sredstvima koja su u skladu s Ugovorom.

2. Države članice mogu osigurati pružanje univerzalne usluge putem javne nabave takvih usluga u skladu s pravilima i propisima koji se primjenjuju za javnu nabavu, koji su u skladu s Direktivom 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (*) uključujući natjecateljski dijalog ili pregovaračke postupke sa ili bez objave poziva na nadmetanje.

3. Ako država članica odredi da obveze univerzalne usluge, kako su utvrđene u ovoj Direktivi uzrokuju neto trošak na temelju izračuna iz Priloga I. i predstavljaju nepošteni financijski teret za pružatelja(-e) univerzalne usluge, može uvesti:

(a) mehanizam za nadoknadu troškova određenog(-ih) poduzeća iz javnih sredstava; ili

(b) mehanizam za podjelu neto troška obveza univerzalne usluge između pružatelja usluge i/ili korisnika.

4. Ako se neto trošak dijeli u skladu sa stavkom 3. točkom (b), države članice mogu osnovati kompenzacijski fond koji se može financirati naknadama od pružatelja usluga i/ili korisnika, a kojim upravlja tijelo koje je neovisno od jednog ili više korisnika. Države članice mogu izdati dozvolu pružateljima usluge u skladu s člankom 9. stavkom 2. koji ovise o bilo kojoj obvezi financijskog doprinosa u taj fond ili obvezi poštovanja općih obveza univerzalne usluge. Na taj se način mogu financirati obveze jednog ili više pružatelja univerzalne usluge u skladu s člankom 3.

5. Države članice trebaju osigurati da se poštuju načela transparentnosti, nediskriminacije i proporcionalnosti kod osnivanja kompenzacijskog fonda i kod utvrđivanja stupnja financijskih doprinosa iz stavaka 3. i 4. Odluke donesene u skladu sa stavcima 3. i 4., temelje se na objektivnim i povjerljivim mjerilima i objavljuju se.

(*) SL L 134, 30.4.2004., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/97/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 107)."

9. Naslov poglavlja 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Uvjeti koji upravljaju pružanjem poštanskih usluga i pristupom mreži”.

10. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

1. Za usluge koje su izvan okvira univerzalne usluge, države članice mogu uvesti opće dozvole u mjeri potrebnoj da se osigura poštovanje bitnih zahtjeva.

2. Za usluge koje su u okviru univerzalne usluge, države članice mogu uvesti postupke ovlaštenja, zajedno s pojedinačnim dozvolama u mjeri potrebnoj da se osigura poštovanje bitnih zahtjeva te da se osigura pružanje univerzalne usluge.

Izdavanje ovlaštenja može:

— ovisiti o obvezama univerzalne usluge,

— nametnuti, ako je to potrebno i utemeljeno, zahtjeve u vezi kvalitete, dostupnosti i izvođenja tih usluga,

— kada je potrebno, ovisiti o obvezama financijskog doprinosa mehanizmu dijeljenja iz članka 7., ako pružanje univerzalne usluge uzrokuje neto trošak i nepošten financijski teret za pružatelja(-e) univerzalne usluge, određene u skladu s člankom 4.,

— kada je potrebno, ovisiti o obvezama financijskog doprinosa za operativni trošak nacionalnog regulatornog tijela iz članka 22.,

— kada je potrebno, ovisiti ili nametnuti obvezu poštovanja uvjeta na radu koji su utvrđeni u nacionalnim zakonima.

Obveze i zahtjevi iz prve alineje i iz članka 3. mogu se nametnuti samo imenovanim pružateljima univerzalne usluge.

Osim u slučaju poduzeća, koja su bila imenovana kao pružatelji univerzalne usluge u skladu s člankom 4., dozvole ne smiju:

— biti brojčano ograničene,

- za jednake elemente univerzalne usluge ili dijela nacionalnog područja nametati obvezu univerzalne usluge i istodobno obvezu financijskog doprinosa za mehanizam dijeljenja,
- udvostručiti uvjete koji se primjenjuju za poduzeća na temelju drugog, sektorski nespecifičnog nacionalnog zakonodavstva,
- nametati tehničke ili operativne uvjete, osim onih koji su potrebni za ispunjavanje obveza iz ove Direktive.

3. Postupci, obveze i zahtjevi iz stavaka 1. i 2. su transparentni, dostupni, nediskriminirajući, proporcionalni, točni i jednoznačni, objavljeni unaprijed i u skladu s objektivnim mjerilima. Države članice osiguravaju da je podnositelj molbe obaviješten o razlozima za potpuno ili djelomično odbijanje ili oduzimanje dozvole i o pokretanju žalbenog postupka.”

11. Stavak 1. članka 10. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Europski parlament i Vijeće na prijedlog Komisije i na temelju članka 47. stavka 2., članka 55. i 95. Ugovora donose mjere potrebne za usklađivanje postupaka iz članka 9., kojim se uređuje tržišno pružanje poštanskih usluga javnosti.”

12. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

Europski parlament i Vijeće na prijedlog Komisije i na temelju članka 47. stavka 2., članka 55. i 95. Ugovora donose takve usklađene mjere koje su potrebne da se korisniku i pružatelju(-ima) poštanskih usluga osigura pristup poštanskoj mreži pod transparentnim i nediskriminirajućim uvjetima.”

13. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 11.a

Kada je potrebno zaštititi interes korisnika i/ili poticati učinkovito tržišno natjecanje te s obzirom na nacionalne uvjete i nacionalno zakonodavstvo, države članice trebaju osigurati da su transparentni, nediskriminirajućim uvjeti dostupni elementima poštanske infrastrukture ili usluga, u okviru univerzalne usluge, kao što su sustav poštanskih oznaka, baze podataka s adresama, poštanski kovčević, kovčević za dostavu pošiljaka, informacije o promjeni adrese, usluge preusmjeravanja pošte i usluge vraćanja pošiljke pošiljatelju. Ova odredba ne dovodi u pitanje pravo država članica da donesu mjere kako bi se osigurao pristup poštanskoj mreži pod uvjetima transparentnosti, proporcionalnosti i nediskriminacije.”

14. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Države članice donose mjere kako bi osigurale da su tarife za svaku uslugu, koja je dio univerzalne usluge, u skladu sa sljedećim načelima:

- cijene su dostupne i moraju svakom korisniku, bez obzira na njihov geografski položaj, a s obzirom na posebne uvjete u državi, omogućiti pristup ponuđenim uslugama. Države članice mogu zadržati ili uvesti pružanje besplatne poštanske usluge za slijepce i slabovidne osobe,

- cijene su rentabilne i nude potporu za pružanje univerzalne usluge. Ako je to potrebno zbog javnog interesa, države članice mogu odlučiti da na svojem cjelokupnom području i/ili izvan granica primjenjuju jedinstvenu tarifu za usluge pružene po pojedinačnoj tarifi i druge poštanske pošiljke,

- primjena jedinstvene tarife ne isključuje pravo jednog ili više pružatelja univerzalne usluge da sklopi individualne sporazume o cijeni s korisnicima,

- tarife su transparentne i nediskriminirajuće,

— kadgod pružatelji univerzalne usluge koriste posebne tarife, na primjer za usluge za poduzeća, za pošiljatelje masovne pošte ili za konsolidirane pošte od različitih korisnika, moraju poštovati načela transparentnosti i nediskriminacije za tarife i s njima povezanim uvjetima. Tarife se zajedno s njima povezanim uvjetima jednako primjenjuju između različitih trećih stranaka kao i između trećih stranaka i pružatelja univerzalne usluge koji nude jednakovrijedne usluge. Svaka takva tarifa na raspolaganju je korisnicima, posebno individualnim korisnicima te malim i srednjim poduzećima, koji šalju poštu pod istim uvjetima.”

15. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da je vođenje računovodstva za pružatelje univerzalne usluge u skladu s odredbama ovog članka.

2. Pružatelj(-i) univerzalne usluge vodi(-e) odvojeno računovodstvo unutar svojih internih računovodstvenih sustava kako bi se jasno razlikovala svaka usluga i svaki proizvod koji su dio univerzalne usluge i oni koji to nisu. Ovo odvojeno računovodstvo služi kao naputak kod izračuna neto troška univerzalne usluge države članice. Takvi interni računovodstveni sustavi djeluju na temelju dosljedno primijenjenih i objektivno utemeljenih načela računovodstva troškova.

3. Računovodstveni sustavi iz stavka 2., ne dovodeći u pitanje stavak 4., dodjeljuju troškove na sljedeći način:

(a) troškovi koje je moguće neposredno pripisati određenoj usluzi ili proizvodu također im se pripisuju;

(b) zajednički troškovi, odnosno troškovi koje nije moguće neposredno pripisati određenoj usluzi ili proizvodu, raspoređuju se na sljedeći način:

i. kadgod je moguće, zajednički troškovi dodjeljuju se na temelju neposredne analize izvora samih troškova;

ii. kada neposredna analiza nije moguća, zajedničke kategorije troškova dodjeljuju se na temelju posredne povezanosti s drugom troškovnom kategorijom ili skupinom troškovnih kategorija za koje je moguć neposredni prijenos ili raspodjela; posredna povezanost temelji se na usporednim troškovnim strukturama;

iii. ako nije moguće pronaći ni neposredne ni posredne mjere za raspodjelu troškova, troškovna se kategorija dodjeljuje na temelju općeg faktora raspodjele koji se izračunava uz pomoć koeficijenta svih izdataka, koji su neposredno ili posredno pripisani ili dodijeljeni svakoj od univerzalnih usluga s jedne strane, te drugim uslugama s druge strane;

iv. zajednički troškovi koji su nužni za pružanje kako univerzalne tako neuniverzalne usluge, raspodjeljuju se odgovarajuće; jednaki uzroci troškova primjenjuju se kako za univerzalne tako i za neuniverzalne usluge.”;

(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ako određena država članica nije koristila mehanizme financiranja za pružanje univerzalne usluge, kako je to dozvoljeno u članku 7., i ako je nacionalno regulatorno tijelo zadovoljno da niti jedan od određenih pružatelja univerzalne usluge u određenoj državi članici ne prima državnu pomoć, skrivenu ili ne, i ako je tržišno natjecanje potpuno učinkovito, nacionalno regulatorno tijelo može odlučiti da neće primjenjivati zahtjev iz ovog članka.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„9. Međutim, ovaj se članak može primijeniti za pružatelja univerzalne usluge koji je bio imenovan prije zadnjeg roka potpunog otvaranja tržišta, pod uvjetom da nije bio imenovan niti jedan drugi pružatelj univerzalne usluge. Nacionalno regulatorno tijelo će o svim takvim odlukama prvo obavijestiti Komisiju.

10. Države članice mogu od pružatelja poštanskih usluga, koji moraju doprinosti kompenzacijskom fondu, zahtijevati uvođenje odgovarajućeg odvojenog računovodstva, kako bi se osiguralo djelovanje fonda.”

16. Članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) druga alineja trećeg stavka zamjenjuje se sljedećim:

„— Europski parlament i Vijeće u slučaju prekograničnih usluga unutar Zajednice (vidjeti Prilog II.). Daljnje prilagodbe tih standarda tehničkomu napretku ili razvoju tržišta provode se u skladu s regulativnim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 2.”;

(b) četvrti stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nezavisan nadzor pružanja usluga obavljaju najmanje jednom godišnje vanjska tijela koja nisu ni u kakvoj u vezi s pružateljima univerzalne usluge u skladu sa standardiziranim uvjetima koji se utvrđuju u skladu s regulativnim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 2. i predmet su izvješća koja se objavljuju najmanje jednom godišnje.”

17. Stavci 1. i 2. članka 18. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U skladu s člankom 16. standardi kvalitete za prekogranične usluge unutar Zajednice utvrđeni u Prilogu II.

2. Kada izvanredne situacije koje se odnose na infrastrukturu ili geografski položaji tako zahtijevaju, nacionalna regulatorna tijela mogu odrediti izuzeća od standarda kvalitete iz Priloga II. Kada nacionalna regulatorna tijela na takav način odrede izuzeća, o tome trebaju smjesta obavijestiti Komisiju. Komisija dostavlja godišnje izvješće o takvim obavijestima koje je zaprimila prethodnih 12 mjeseci Odboru iz članka 21.”

18. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

1. Države članice moraju osigurati da svi pružatelji poštanskih usluga nude transparentne, jednostavne i dostupne postupke za rješavanje žalbi korisnika poštanskih usluga, posebno u slučajevima koji uključuju gubitak, krađu, oštećivanje ili neusklađenost sa standardima kvalitete (uključujući postupke za utvrđivanje odgovornosti, kada je uključeno više od jednog operatera), bez obzira na odgovarajuće međunarodne i nacionalne odredbe o shemama kompenzacija.

Države članice donose mjere kako bi se osiguralo da postupci iz prvog podstavka omogućavaju pravedno i pravovremeno rješavanje sporova s odredbom, kad je to zajamčeno, koja predviđa sustav nadoknada i/ili odšteta.

Države članice potiču razvoj neovisnih sustava za rješavanje sporova izvan suda između pružatelja poštanskih usluga ili korisnika.

2. Ne dovodeći u pitanje druge mogućnosti ulaganja žalbe ili sredstva nadoknade štete u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice, države članice omogućavaju korisnicima da mogu individualno ili, kada je to u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, zajedno s organizacijama, koje zastupaju interese korisnika i/ili potrošača, u slučajevima kada žalbe korisnika poduzetima koja pružaju poštanske usluge u okviru univerzalne usluge, nisu bile zadovoljavajuće riješene, iznijeti slučaj nadležnoj nacionalnoj vlasti.

U skladu s člankom 16. države članice osiguravaju da pružatelji univerzalne usluge, te kadgod je to potrebno, poduzeća koja pružaju usluge u okviru univerzalne usluge, uz godišnje izvješće o nadzoru njihovog pružanja usluga, objave i podatke o broju žalbi i načinima njihovog rješavanja.”

19. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Kada se upućuje na ovaj stavak primjenjuju se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbu članka 8. te Odluke”.

20. Članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

1. Svaka država članica imenuje jednog ili više nacionalnih regulatornih tijela za poštanski sektor koji su pravno odvojeni i operativno nezavisni od pružatelja poštanskih usluga. Države članice koje zadržavaju vlasništvo ili nadzor nad pružateljima poštanskih usluga osiguravaju učinkovito strukturno odvajanje regulatornih funkcija od djelatnosti povezanih s vlasništvom ili nadzorom.

Države članice obavješćuju Komisiju koja su nacionalna regulatorna tijela imenovala za izvođenje zadataka koji proizlaze iz ove Direktive. Države članice objavljuju zadatke koje moraju izvršiti nacionalna regulatorna tijela u lako dostupnom obliku, posebno kada su ti zadaci dodijeljeni više od jednom tijelu. Države članice osiguravaju, ako je to potrebno, savjetovanje i suradnju između tih tijela i nacionalnih tijela, kojima je povjerena provedba zakona o tržišnom natjecanju i zakona o zaštiti potrošača o stvarima od javnog interesa.

2. Nacionalna regulatorna tijela imaju posebnu zadaću osigurati poštovanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive, posebno uspostavljanjem nadzornih i regulatornih postupaka za pružanje univerzalne usluge. Ona mogu biti zadužena i za osiguranje poštovanja propisa tržišnom natjecanju u poštanskom sektoru.

Nacionalna regulatorna tijela blisko surađuju i međusobno si pomažu s namjerom olakšavanja provedbe ove Direktive u okviru potrebnih postojećih tijela.

3. Države članice jamče da su na nacionalnoj razini na raspolaganju učinkoviti mehanizmi po kojima svaki korisnik ili pružatelj poštanskih usluga na koji je utjecala odluka nacionalnog regulatornog tijela ima pravo uložiti žalbu protiv odluke pri žalbenom tijelu koji je nezavisan od uključenih stranaka. Do okončanja svakog takvog žalbenog postupka na snazi je odluka nacionalnog regulatornog tijela, osim ako žalbeno tijelo ne odluči drukčije.”

21. Umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE 9.a

Pružanje informacija

Članak 22.a

1. Države članice osiguravaju da pružatelji poštanskih usluga dostave sve informacije, posebno nacionalnim regulatornim tijelima, uključujući financijske informacije i informacije o davanju univerzalne usluge, i to za sljedeće potrebe:

(a) kako bi nacionalno regulatorno tijelo osiguralo sukladnost s odredbama ove Direktive ili odlukama donesenima u skladu s ovom Direktivom;

(b) za jasno određene statističke potrebe.

2. Pružatelji poštanskih usluga dostavljaju takve informacije odmah na zahtjev i u povjerenju, prema potrebi, u vremenskom roku i do detalja koje zahtjeva nacionalno regulatorno tijelo. Informacije koje zahtjeva nacionalno regulatorno tijelo moraju biti proporcionalne s obavljanjem njegovih zadataka. Nacionalno regulatorno tijelo navodi razloge na kojima se temelji njegov zahtjev za informacijama.

3. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela Komisiji na njezin zahtjev dostave potrebne i relevantne informacije koje su potrebne Komisiji kako bi izvršila zadatke u skladu s ovom Direktivom.

4. Ako nacionalno regulatorno tijelo smatra da su informacije u skladu s nacionalnim pravilima i propisima Zajednice o poslovnoj tajnosti povjerljive, Komisija i navedeno nacionalno regulatorno tijelo moraju očuvati tu povjerljivost.”

22. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

Svake četiri godine i prvom prilikom ne kasnije od 31. prosinca 2013. Komisija Europskomu parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ove Direktive, uključujući odgovarajuće podatke o razvoju u poštanskom sektoru, posebno u vezi s gospodarskim, društvenim uzorcima zapošljavanja i o tehnološkim aspektima kao i kvaliteti usluge. Uz izvješće se, prema potrebi, prilažu prijedlozi Europskom parlamentu i Vijeću.”

23. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 23.a

Komisija državama članicama jamči pomoć kod provedbe ove Direktive uključujući izračun mogućih neto troškova univerzalne usluge.”

24. Članci 24., 25., 26. i 27. se brišu.

25. Kao Prilog I. umeće se sljedeći tekst:

„PRILOG I.

Smjernice u vezi izračuna mogućih neto troškova univerzalne usluge

Dio A: Određenje obveza univerzalne usluge

Obveze univerzalne usluge odnose se na obveze iz članka 3. koje ta država članica nalaže pružatelju poštanske usluge za pružanje poštanskih usluga na cjelokupnom određenom geografskom području koje, prema potrebi, uključuje jedinstvene cijene za pružanje tih usluga na geografskom području ili pružanje pojedinih besplatnih usluga za slijepce i slabovidne osobe.

Među ostalim, te obveze mogu uključivati:

- broj dana dostave koji je veći od broja utvrđenog u ovoj Direktivi,
- dostupnost pristupnim točkama kako bi se ispunile obveze univerzalne usluge,
- pristupačnost cijena tarifa univerzalne usluge,
- jedinstvene cijene univerzalne usluge,
- pružanje pojedinih besplatnih usluga za slijepce i slabovidne osobe.

Dio B: Izračunavanje neto troškova

Nacionalno regulatorno tijelo mora razmotriti sve mogućnosti kako bi pružateljima poštanskih usluga (koji su imenovani ili ne) jamčile odgovarajuće poticaje za troškovno učinkovito ispunjavanje obveza usluge.

Neto trošak obveza univerzalne usluge je svaki trošak, nužan za izvršavanje pružanja univerzalne usluge i

povezan s time. Neto trošak obveze univerzalne usluge se izračunava kao razlika između neto troška za imenovanog pružatelja univerzalne usluge koji posluje s obvezama univerzalne usluge i neto troškova istog pružatelja poštanske usluge koji posluje bez obveza univerzalne usluge.

Izračun mora poštovati sve druge relevantne elemente, uključujući nematerijalnu i tržišnu korist koje ima pružatelj poštanskih usluga, imenovan za pružanje univerzalne usluge, pravo na razumnu zaradu i poticaje za troškovnu učinkovitost.

Potrebno je paziti na pravilno ocjenjivanje troškova koje bi svaki pružatelj usluga rado izbjegao kada ne bi bilo obveze pružanja univerzalne usluge. Kod izračuna neto troškova ocjenjuje se koristi za operatora univerzalne usluge, uključujući nematerijalnu korist.

Izračun se mora temeljiti na troškovima, koji se mogu pripisati:

- i. elementu određenih usluga, koje se mogu pružati uz gubitak ili pod takvim troškovnim uvjetima koji ne spadaju pod običajne komercijalne standarde. U tu kategoriju mogu biti uključeni elementi usluga kao što su usluge određene u dijelu A;
- ii. posebni korisnici ili skupine korisnika koji mogu, uzimajući u obzir poštovanje troškova pružanja posebne usluge, ostvareni prihod i jedinstvenu cijenu koje nameće država članica pružiti usluge s gubitkom ili pod takvim troškovnim uvjetima, koji ne spadaju pod uobičajene komercijalne standarde.

U tu su kategoriju uključeni oni korisnici ili skupine korisnika, koje komercijalni pružatelj bez obveze pružanja univerzalne usluge ne bi zadovoljio.

Neto troškove posebnih aspekata obveza univerzalne usluge potrebno je izračunati odvojeno kako bi se spriječilo dvostruko izračunavanje svih neposrednih ili posrednih koristi i troškova. Cjelokupni neto trošak obveze univerzalne usluge potrebno je za svakog imenovanog pružatelja univerzalne usluge izračunati kao zbroj neto troškova koji proizlaze iz posebnih komponenti obveza univerzalne usluge, pri čemu se uzimaju u obzir sve nematerijalne koristi. Nacionalno regulatorno tijelo je odgovorno za nadgledanje neto troškova. Pružatelj(i) univerzalne usluge surađuju s nacionalnim regulatornim tijelom, kako bi se omogućilo nadgledanje neto troškova.

Dio C: Povrat mogućih neto troškova iz obveza univerzalne usluge

Za povrat ili financiranje mogućih neto troškova iz obveza univerzalne usluge obveznosti može se zahtijevati da imenovani pružatelji univerzalne usluge primaju naknadu za usluge koje pružaju pod nekomercijalnim uvjetima. S obzirom da takva nadoknada uključuje financijske prijenose, države članice moraju osigurati da se ti prijenosi izvršavaju objektivno, transparentno, nediskriminacijski i proporcionalno. To znači da bi ti prijenosi po mogućnosti uzrokovali minimalno narušavanje tržišnog natjecanja i zahtjeva tržišta.

Za mehanizme dijeljenja, koji se temelji na fondu iz članka 7. stavka 4. potrebno je koristiti transparentnu i nepristranu metodu prikupljanja doprinosa koja bi sprječavala dvostruko davanje doprinosa, kako za prinose tako i za doprinose poduzeća.

Neovisno tijelo koje upravlja fondom odgovorno je za prikupljanje doprinosa poduzeća koja se u državi članici smatraju poduzećima koja su obvezna doprinijeti svojim dijelom neto trošku obveza univerzalne usluge, i mora nadzirati prijenos iznosa zbog poduzeća, koja imaju pravo primiti uplate iz fonda.”

26. Prilog postaje Prilog II.

Članak 2.

1. Države članice donose zakone i druge propise kako bi se uskladili s odredbama ove Direktive prije 31. prosinca 2010. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

1. Odstupanjem od članka 2., sljedeće države članice mogu odgoditi provedbu ove Direktive do 31. prosinca 2012. kako bi se što prije rezervirale usluge za pružatelja(-e) univerzalne usluge:

- Češka,
- Grčka,
- Cipar,
- Latvija,
- Litva,
- Luksemburg,
- Mađarska,
- Malta,
- Poljska,
- Rumunjska,
- Slovačka.

Te države članice mogu odlučiti provesti ovu Direktivu u što ranijoj fazi.

2. Mjerodavne države članice službeno obavješćuju Komisiju i potvrđuju namjeru primjene odgode provedbe ove Direktive iz stavka 1. do 27. kolovoza 2008.

3. Države članice koje ukidaju svoja rezervirana područja do 31. prosinca 2012. mogu, između 1. siječnja 2011. i 31. prosinca 2012. pružateljima poštanskih usluga na području univerzalne usluge te poduzećima koje nadziru i koja mogu u drugoj državi članici djelovati na rezerviranom području, odbiti izdavanje dozvole iz članka 9. stavka 2. Direktive 97/67/EZ, za usluge na području ukinutog rezerviranog područja.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 20. veljače 2008.

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
J. LENARČIČ